

پدر بیوشیمی ایران_پروفسور ناصر ملک نیا

ملک نیا در ۲۷ مرداد ۱۳۱۰ خورشیدی در تهران به دنیا آمد. او هندسه، جبر و مثلثات را دوست داشت و به کارهای فنی بسیار علاقه مند بود. اما پدر و به ویژه مادر می خواستند پسرشان پزشک شود. از این رو، پسر را برای فراگیری پزشکی به امریکا فرستادند.

ملک نیا پس از پایان دوره پزشکی می خواست در روان شناسی یا بیماری های زنان تخصص بگیرد اما شاپیرا، استاد راهنمای او، به او پیشنهاد کرد که بیوشیمی را ادامه دهد و حتی پایان نامه دوره پزشکی خود را نیز در همین رشته بگذراند.

برخی از مهم ترین کارهای پژوهشی استاد ملک نیا به شرح زیر است:

- ۱ - جداسازی اسیدهای آمینه با ستون کروماتوگرافی
- ۲ - جداسازی پپتیدهای طبیعی و غیرطبیعی با ستون کروماتوگرافی
- ۳ - جداسازی و بررسی هموگلوبین های طبیعی و غیرطبیعی
- ۴ - بررسی اثرات تنظیمی پپتید گلوبین بر ساخت هموگلوبین
- ۵ - ناهمگونی زنجیره های بتای هموگلوبین
- ۶ - تنظیم ژنتیکی ساخت هموگلوبین
- ۷ - جداسازی ریبوزوم ها از بافت کبد
- ۸ - ترجمه مولکول آر . ان . ای . در لوله آزمایش

شیوه های آموزشی

او نزدیک ۳۶ سال با زبانی ساده و گیرا به آموزش بیوشیمی به دانشجویان پزشکی و علوم پایه پرداخت و حتی تا یک ماه پیش از درگذشت شان با صندلی چرخ دار بر سر کلاس حاضر می شد. از این رو کم نیستند کسانی که هم خود و هم فرزندشان از شاگردان دکتر ملک نیا بوده اند.

او همواره اصرار داشت به هنگام تدریس از گچ و تخته استفاده کند، زیرا معتقد بود وقتی استاد مطلب را گام به گام روی تخته می نویسد، دانشجویان با او همراه می شوند و سرعت تدریس استاد با سرعت یادداشت برداری دانشجویان، متناسب می شود.

ملک نیا دست کم روزی دو ساعت به مطالعه تازه ترین پژوهش ها و دستاوردهای علمی می پرداخت و چون احتمال می داد شاید همکارانش فرصت کافی برای مطالعه نداشته باشند، چکیده مطالعات خود را در بروشورهای علمی با نام «برای شما خوانده ایم» منتشر می کرد. او به راستی معتقد بود که من پژوهش می کنم پس هستم.

گفتاری از ملک نیا

استاد باید شبانه روز وقتش را برای دانشجو و تحقیق بگذارد. دانشگاه بدون وقت گذاشتن استاد و بدون کار تحقیقاتی یعنی صفر و ما در حال حاضر دانشگاهی داریم که حاصل کار تحقیقاتی در آن کم است. به نظر من دانشگاه ایده آل دانشگاهی است که صبح تا شب و شب تا صبح باز باشد و در آن کار کنند. استاد بودن، شب درس خواندن و صبح درس دادن نیست. استاد باید یک محقق خوب باشد و تحقیق خودش را ادامه دهد و با کسانی که علاقه مند هستند، کار کند. کسانی که از دانشجویان توقع احترام دارند، باید بدانند اگر برای دانشجو کار کنند، دانشجو بدون شک به آنها احترام خواهد گذاشت.

